

knappe økonomiske ressourcer og graden af socialt udsathed, for det, en række undersøgelser både viser og dokumenterer, er, at hvis man eksempelvis som barn vokser op i en familie, hvor der er meget, meget knappe økonomiske ressourcer, er det sværere for barnet eksempelvis at gå til fritidsaktiviteter. Og vi ved også fra andre udsatte grupper, at hvis der er meget knappe økonomiske ressourcer, kan det eksempelvis betyde, at man ikke kan komme til tandlægen, at man ikke har råd til at købe medicin, og at man i værste fald måske bliver smidt ud af sit lejemål, fordi man ikke har råd til at betale huslejen. Derfor nytter det altså ikke noget, at socialministeren ikke vil være med til at diskutere økonomi, for vi ved, at der er en meget, meget tæt sammenhæng mellem økonomisk fattigdom og graden af socialt udsathed.

Kl. 14:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:44

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Jamen lad mig omformulere spørgsmålet en anelse, så vi i det mindste kan holde fokus på det område, jeg nu engang er minister for. For er det muligt i et moderne samfund at opnå sådan en social sammenhængskraft, anerkendelse og inklusion uden en vis grad af økonomisk ligestilling? Nej, det forestiller jeg mig egentlig ikke at det er. Og det er jo netop også det, der er kendetegnende for hele vores danske samfund, nemlig at vi har et opfattende system, dels af indkomstoverførsler, dels af serviceydelser, som alle har adgang til. Og hvor indkomstoverførslesgrundlag, bidrager serviceydelserne jo netop generelt til en styrkelse af den enkeltes personlige ressourcer, og herigennem bliver adgangen til såvel det sociale fællesskab som til arbejdsmarkedet i det hele taget forbedret for den enkelte borger.

Kl. 14:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til fru Mette Frederiksen. Det var slut på spørgsmål 5.

Det næste spørgsmål er ligeledes stillet til indenrigs- og socialministeren, men af hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 14:45

Spm. nr. S 1980

6) Til indenrigs- og socialministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Hvordan mener ministeren at problemet med de 6.000 faldefærdige huse skal løses?

Skriftlig begrundelse

Rundtomkring i Danmarks landsbyområder står 6.000 faldefærdige huse, der er rene ruiner, som forhindrer områderne i at udvikle sig. Derfor foreslog Socialdemokraterne i finanslovsforslaget for 2009, at der skulle afsættes 25 mio. kr. til nedrivning af disse bygninger.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen. Værsgo.

Kl. 14:45

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Tak. Mit spørgsmål lyder: Hvordan mener ministeren at problemet med de 6.000 faldefærdige huse skal løses?

Begrundelsen for spørgsmålet er, at der rundtomkring i Danmarks landsbyområder står 6.000 faldefærdige huse, der er rene ruiner, og som forhindrer områderne i at udvikle sig. Derfor foreslog Socialdemokraterne i finanslovsforslaget for 2009, at der skulle afsættes 25 mio. kr. til nedrivning af disse bygninger.

Kl. 14:45

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 14:45

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Tak for det. Regeringen er fuldstændig enig i, at det skal være attraktivt at bo og arbejde i alle områder af Danmark, og samtidig anerkender regeringen, at der er et problem med dårlige boliger i yderområderne. Der er ingen tvivl om, at der er et stort behov for at rydde op mange steder, hvor tomme boliger og driftsbygninger står og forfalder. Det er en negativ spiral, og den skal vi have vendt. Regeringen har derfor allerede taget initiativer, som er velegnede til at løse problemerne med de faldefærdige boliger på landet.

Først vil jeg nævne den ændring af byfornyelsesloven, som trådte i kraft den 1. juli 2008. Her fik kommunerne en række efterspurgte instrumenter, som har forbedret deres handlemulighe-